

CHARIZMA

Turíce sú
pre život

Zostaň so mnou, Pane,
lebo potrebujem tvoju prítomnosť,
aby som na teba nezabudol.

Ty dobre vieš, ako ľahko ťa opustím.
Zostaň so mnou, Pane, lebo som slabý
a potrebujem Tvoju silu, aby som neupadal tak často.

Zostaň so mnou, Pane, lebo ty si môj život
a bez Teba mi chýba horlivosť.

Zostaň so mnou, Pane, lebo ty si moje svetlo
a bez teba sa topím v tmách.

Zostaň so mnou, Pane, a ukáž mi svoju vôľu.

Zostaň so mnou, Pane, aby som počul tvoj hlas
a nasledoval ťa.

Zostaň so mnou, Pane, lebo veľmi
túžim milovať ťa

a zostať v tvojej spoločnosti.

Zostaň so mnou, Pane, ak chceš,
aby som ti zostal verný.

Zostaň so mnou, Ježišu,
lebo v tejto noci života
ťa veľmi potrebujem.

Daj, aby som ťa poznal
ako tvoji učeníci pri lámaní
chleba. Aby bolo eucharistické
spoločenstvo pre mňa svetlom,
ktoré rozptyľuje temnoty;
silou, ktorá ma podopiera,
a jedinou radosťou môjho srdca.

Žiadam si dar tvojej prítomnosti. Zostaň so mnou, Pane.

Len teba jediného hľadám. Tvoju lásku, milosť, vôľu, srdce, tvojho
Ducha, lebo ťa milujem.

Amen.

foto: pTeplan

Modlitba sv. Pátra Pia

CHARIZMA - časopis pre katolícku charizmatickú
obnovu a evanielizáciu
ročník 5

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: PhDr. Imrich Degro PhD.

Redakčná rada: PhDr. Elena Ferancová,
Ing. Václav Kocián, Mons. Dušan Lukáč

Fotografie: Vladimír Malík,
Tomáš Belovič, Vladimír Pavlík

Jazyková úprava: PhDr. Blanka Kocinová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,
Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra
e-mail: pteplan@gmail.com;
telefón: 0910 316 167

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,
pomocný biskup a generálny vikár

Biskupský úrad, Nitra: č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009

Cenzor: Mons. Peter Brodek

Tlač: Garmond Nitra

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov zaslaných na zverejnenie.

Dobrovoľné príspevky môžete posilať na účet: Všeobecná úverová banka, č. účtu 1800629557 / 0200

foto: Vladimír Pavlík

CHARIZMA je časopis pre spoločenstvá Katolíckej charizmatickej obnovy a jej sympatizantov. Začala vychádzať ako občasník v roku 2004 pre vnútornú potrebu „charizmatikov“ na Slovensku. Počas celého uvedeného obdobia vyšlo desať čísiel. Najväčšiu ľudskú zásluhu na tom má jej doterajší šéfredaktor Imrich Degro, ktorý sa s pomocou príspevkov členov služobného tímu a ďalších snažil pripraviť kvalitné stránky.

V súčasnosti okolo „Charizmy“ prebiehajú niektoré zmeny. Radi by sme rozložili pracovné zaťaženie šéfredaktora na ďalších ochotných spolupracovníkov, ktorí by sa podieľali na jej novej tvári. Čiastočne sa nám to už podarilo, ale zároveň prosíme všetkých, ktorým leží na srdci Obnova na Slovensku o ďalšiu podporu. Či už ide o poskytnutie vhodných materiálov na publikovanie alebo námetov, o ktorých by bolo potrebné niečo napísať, ale najmä prosíme o vaše modlitby.

Charizma dostala cirkevné schválenie otcom biskupom Mariánom Chovancom, za čo mu aj touto cestou úprimne ďakujeme. Tešíme sa dôvere, ktorá je do nás vkladaná a dúfam, že sa nám ju spoločne podarí opätovať.

Zmenili sme formát časopisu, ale jeho obsahové rozloženie by sme chceli ponechať - niečo na aktuálnu tému, niečo k formácii jednotlivcov a spoločenstiev, niečo z nášho života a tiež aktuálne informácie. Náklady na jeden výtlačok sa pohybujú okolo 0,50 €. Plánujeme ho vydávať dva-trikrát do roka.

Slovo charizma môžeme prekladať ako dar, presnejšie ako dar Ducha Svätého. Verím, že sa nám spoločnými silami podarí aj z toho nášho časopisu pripravovať dar pre všetkých, ktorí sa chcú povzbudiť na ceste viery a vydanosti Pánovi pod vplyvom Ducha Svätého.

PETER BRODEK, koordinátor KCHO

z obsahu

- 2 V službe oslobodzovania
- 4 Charizma jazykov
- 9 Modlite sa v každom čase v Duchu
- 10 Spoločenstvo Samuel
- 12 Skúsenosť s okultizmom
- 14 Odpovedá Vojtěch Kodet

V SLUŽBE OSLOBODZOVANIA

Pôsobenie zla vo svete je jasne viditeľné aj napriek tomu, že ho mnohí popierajú, ba obviňujú Cirkev, že sa vracia k stredovekým názorom, keď naň poukazuje a snaží sa pomáhať ľuďom, ktorým vstúpilo do života a bráni im žiť v slobode, ktorú nám vydobyl Kristus. Keďže služba oslobodzovania si vyžaduje spoluprácu viacerých strán, stretli sa na pôde Kňazského seminára sv. Gorazda v Nitre kňazi spolu so psychológmi a psychiatrami na svojom pravidelnom stretnutí, kde si spoločne vymenili svoje skúsenosti. V úvode stretnutia otec Anton Solčiansky povzbudil prítomných v službe a vyjadril nádej, že pri dobrej spolupráci nadobudne táto dôležitá služba skôr preventívny charakter.

MUDr. Iveta Tokárovej

Hlavnú náplň stretnutia tvorila prednáška MUDr. Ivety Tokárovej, ktorá pracuje ako pediatrička a detská psychiatrička. Vo svojom príspevku oboznámila prítomných s hlavnými fázami vnútramaticového vývinu človeka a snažila sa poukázať na niektoré zaujímavé súvislosti medzi vývinom človeka v období pred pôrodom a po ňom. Táto súvislosť sa ukazuje ako dôležitá, lebo existujú mnohé modlitby za uzdravenie, v ktorých sa spomína aj obdobie vnútramaticového obdobia. Pani doktorka upozornila, že už počas prvého dňa (teda následne po oplodnení vajíčka), je pre zárodok dôležité prostredie vajíčkovodu alebo maternice. Aj samotní vedci si uvedomujú, že umelé oplodnenie v skúmavke neposkytuje pre zárodok toto dôležité prostredie a hoci sa jedná iba o pár dní, predsa to môže mať negatívne následky na celý život. Dôležitý poznatok je aj ten, že už v siedmom týždni tehotenstva začínajú fungovať pamäťové stopy a dieťa si môže pamätať zážitky svojej matky. Na záver prednášky pani doktorka vyzdvihla prirodzenú schopnosť rodičov vychovávať deti a zároveň upozornila, že sa netreba spoliehať iba na literatúru o výchove detí, ktorej je na súčasnom trhu pomerne dostatok.

Druhá časť stretnutia bola venovaná rozhovoru v rámci sekcie kňazov a sekcie psychológov a psychiatrov. V obidvoch sa diskutovalo o počutej prednáške a odzneli viaceré názory a skúsenosti z pastoračnej a medicínskej praxe. Na záver sa obidve sekcie stretli na spoločnom zdieľaní a vyjadrili túžbu predostrieť výsledky svojej práce otcom biskupom a rozšíriť vzájomnú spoluprácu na všetky diecézy západnej provincie.

ROZHOVOR

V čom vidíte dôležitosť spolupráce medzi tými, ktorí sa venujú službe oslobodzovania, psychológie a medicíny?

MUDr. Iveta Tokárová: Spolupráca je dôležitá preto, lebo kňaz nemusí byť kompetentný odpovedať na všetky otázky a problémy a taktiež medicína nevie odpovedať na mnohé otázky. Vzájomná spolupráca pomáha nájsť správne odpovede a možnosti riešenia.

V prednáške ste spomínali nové zistenia vedy, ktoré pripúšťajú dôležitosť prostredia vajčkovodov alebo maternice už v prvom dni existencie nového jedinca. Ako sa k týmto zisteniam stavajú lekári, ktorí podporujú umelé oplodnenie?

MUDr. Iveta Tokárová: Myslím si, že sú to ľudia veľmi múdri a vzdelaní, ale ktorí svoju múdrosť a vzdelanosť dali do zlej služby. Určite je za tým aj finančný zisk. Som presvedčená, že každý lekár, ktorý podporuje umelé oplodnenie, si je vedomý toho, že plod nedostáva mnohé a mnohé veci.

PhDr. Elena Ferancová

Vy pracujete v Spoločenstve baránkovej krvi, v čom spočíva služba tohto spoločenstva?

PhDr. Elena Ferancová: Celá služba by sa dala charakterizovať jednou vetou: modlitba za vnútorné uzdravenie a oslobodenie. Je to poradenstvo, ktoré vyúsťuje do modlitby za vnútorné uzdravenie. Ľudia za nami prichádzajú s rôznymi problémami, my sme k dispozícii Pánovi a modlíme sa za nich. On je ten, ktorý koná. Jedenkrát do týždňa sa stretávame v dome modlitby v Bratislave a ľudia majú možnosť za nami prísť. Môžu si vybrať, či chcú konzultáciu iba s kňazom, alebo sa napríklad chcú porozprávať s laickým odborníkom. Ak chcú, môžu o probléme hovoriť, alebo nemusia povedať nič a my sa za nich modlíme. Všetko robíme v súlade s inštrukciami, ktoré vydala Cirkev. V kaplnke sa slúžia sväté omše za úmysly ľudí, ktorí k nám prichádzajú. Taktiež sa modlíme aj za uzdravenie rodových koreňov, čo ľudí veľmi oslovuje.

*MARTIN DANIŠEK
Foto: Ján Mackuliak*

CHARIZMA JAZYKOV

Po charizmách poznania je tu ďalšia skupina charizmiem, ktorou sú charizmy slova. Medzi charizmy slova radíme charizmu jazykov, charizmu vysvetľovať jazyky a charizmu prorocstva. Rád by som podrobnejšie priblížil charizmu jazykov, a potom sa dotknem i charizmy výkladu jazykov.

Charizma jazykov je najrozšírenejšia medzi charizmami, a predsa sa neľahko vysvetľuje. Mám nádej, že vo výklade uvedenej charizmy nepôjde len o základnú informáciu, ale predovšetkým o otvorenie srdca pre prijatie vzácneho obdarenia Božím Duchom. Svoj výklad chcem opierať o Božie slovo, nakoľko pri stretnutiach s charizmou jazykov vznikajú medzi ľuďmi rôzne názory a hodnotenia. Jedni ju považujú za niečo „nenormálne“, iní budú dôvodiť, že táto charizma je veľmi dôležitá a že je potrebné, aby ňou kresťania boli vystrojení. A tu vlastne vzniká určitá dilema medzi tými, čo ju považujú za niečo skutočne objektívne dané od Boha, ako dar pre život tých, ktorí uverili jeho Duchu a ďalšími, ktorí ju nepovažujú za dar Ducha.

V Prvom liste Korint'anom v 12, 10 čítame nasledovné: „Iní dostávajú dar rozličných jazykov a iní vysvetľovať jazyky“. Vieme, že pri zoslaní Božieho Ducha na Turíce všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť rozličnými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť. Tak to čítame v Skutkoch apoštolov v 2, 4: „Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi.“ Ak hovorili inými jazykmi, bol to určite aj pre nich zvláštny prejav, pretože sa ocitli v prúde vanutia Božieho Ducha, ktorý ich uschopňoval k niečomu, čo predtým sami zo seba nikdy nedokázali. Hovorili jazykmi. Ďalej v Skutkoch apoštolov

(19, 6) sa dočítame o stretnutí sv. Pavla apoštola s učeníkmi v Efeze. Pavol v nich spoznáva, že sú veriaci, a kladie im otázku: „Dostali ste aj Ducha Svätého, keď ste uverili?“ Oni mu odvetili. „Ani sme nepočuli, že je Duch Svätý.“ Následne ich Pavol, keďže zisťuje, že sú pokrstení len Jánovým krstom, po krátkej katechéze pokrstí v mene Ježiša Krista. „A keď na nich Pavol vložil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý; i hovorili jazykmi a prorokovali.“ Čo to znamená, že zostúpil na nich Duch Svätý, ak nie to, že boli vnútorne preniknutí prítomnosťou Ducha, a vonkajší prejav Jeho prítomnosti bola „reč jazykov“. Spomínam si na rozprávanie misionára pátra Kulhu, ktorý sa v príprave adeptov sviatosti birmovania snaží uviesť ich nielen do katechizmových otázok a odpovedí, ale sa aj usiluje čo najlepšie priblížiť prejavy, ktorými sa Duch Svätý môže zviditeľniť v človeku, ktorý je pre neho otvorený, a prijíma ho vo sviatosti birmovania. Medziiným im vysvetľoval aj charizmu jazykov. Katechéza i povzbudenia mali birmovancov pripravovať zvnútra na plné prijatie Ducha. A jeho svedectvo hovorí o tom, že sa mu viackrát stalo, že keď ako biskup pri vysluhovaní sviatosti birmovania položil ruku na birmovanca, on vzápätí pod vplyvom Ducha hovoril jazykmi. Páter chcel byť v celej príprave birmovancov verný Božiemu slovu a skúsenosti ranej Cirkvi. Praktická skúsenosť s hovorením v jazykoch je vlastne len potvrdením toho, čo patrí k normálnej výstroji každého veriaceho človeka.

Naša skúsenosť pri príprave mladých chlapcov a dievčat k sviatosti birmovania však hovorí o niečom inom. Pravdepodobne by niektorí mohli zopakovať slová učeníkov v Efeze: „Ani sme nepočuli, že je Duch

Svätý.“

Ani sme nevedeli, že Duch Svätý môže aj takýmto spôsobom pôsobiť v srdci človeka a v jeho živote. Panuje medzi nami veľká nevedomosť, azda nie celkom zavinená. Nevedomosť, nie z nedostatku informovanosti, ale z nedostatku viery v Božie Slovo a z nedostatku praktickej skúsenosti. V niektorých kresťanských spoločenstvách je dar jazykov chápaný ako viditeľný znak obnovy v Duchu Svätom. Tiež sa používa termín 'pokrstený Duchom Svätým'. Niektorí z nás sa zúčastnili duchovných seminárov, prípadne sme sa zúčastnili iných stretnutí, kde sa zvlášť modlilo za vyliatie Ducha pre náš život. Prečo tieto semináre? Prečo tieto modlitby za vyliatie Ducha? Veď väčšina z nás sme už pobirmovaní. O čo teda ide?

Ide predovšetkým o to, aby človek mohol obnovenie vytvoriť v sebe dispozíciu, priestor pre Svätého Ducha v celej jeho bohatosti a aby mohol byť potom Ním naplnený. Ide o zvláštny zážitok, keď Duch Svätý doslova vstúpi do našej bytosti a urobí ju niečím veľmi posvätným, urobí ju chrámom Ducha a zároveň ju vedie k prinášaniu primeraného ovocia. Ak Duch Svätý vystrojí človeka aj spomínaným darom charizmy jazykov, je to tiež jeden z darov, ktorý ho pozýva k zodpovednosti a pozýva ho zároveň aj k primeranému ovociu v jeho ďalšom živote. Nie je to dar na to, aby sa ním človek nejakým spôsobom hrdil, ale aby vnútorne rástol v spojení s Bohom a slúžil modlitbou v Duchu.

Pokúsme sa teraz znútra priblížiť si dar jazykov a to, o čo v ňom vlastne ide. Charizma jazykov sa môže prejavovať dvojakým spôsobom. Prvý, častejšie sa vyskytujúci, nazývame glosolália, druhý xenolália. Glosolália sa jednoducho definuje ako modlitba v jazyku, xenolália ako hovorenie v jazyku.

Priblížme si glosoláliu pomocou „Výkladu žalmov od svätého biskupa Augustína“, ktorý nám môže veľmi dobre poslúžiť, aby sme znútra pochopili, o čo v tomto dare ide. Píše: „Pozri, ako keby ti on radil, ako máš spievať: Nehľadaj slová, ako by si mohol vysloviť niečo, čo by mohlo potešiť Boha. Spievaj s jasotom. Lebo dobre spievať Bohu znamená spievať s jasotom. Čo znamená spievať s jasotom? Zbadať, že nemožno slovami vyjadriť, čo spieva srdce. Veď tí, čo spievajú v žatve alebo vo vinici alebo pri nejakej inej usilovnej práci, začnú veselo plesať slovami piesní, ale potom akoby ich naplnila taká radosť, že ju už nemôžu vyjadriť slovami a nechajú slabiky a slová a prechádzajú na zvuky jasotu.“ Zažili sme niekedy takúto chvíľu vo svojom živote? Nestalo sa nám už, že sme si napríklad doma pri nejakej práci začali pospevovať? Možno to bola nejaká pieseň, známa melódia, ale potom nasledovalo už len tvorenie si vlastnej melódie, ktorá bola akýmsi spevom srdca. Niekedy sme ju spievali s pomocou nejakých slabík, popevkov, ktoré ju sprevádzali. Nik im nerozumel, ale my sme sa nimi v danej chvíli chceli vyjadriť. Pre niekoho,

ktu nevidí do nášho vnútra, by sa to mohlo zdať nenormálne, ale pre nás to bolo úplne spontánne.

Vyjadrovať zo srdca to, čo sa ťažko dá vyjadriť slovami, je vlastne vyjadrovanie toho najhlbšieho vnútra, ktoré sa v nás ukrýva, ktoré pozná len Boh a ktorý jediný mu rozumie. O sv. Terézii z Lisieux sa píše, že nemala stálu metódu modlitby, ale často sa v duchu videla na opustenej skale, pred nekonečnosťou, a tam, sama s Ježišom, majú zem pri nohách, zabudla na všetky stvorenia a vyzrávala mu o svojej láske výrazmi, ktorým nerozumela, ale stačilo jej vedieť, že sa mu to páči.

Svätý Augustín pokračuje: „Jasot je nejaký zvuk, ktorý prezrádza, že sa v srdci rodí niečo, čo nemožno vysloviť.“ Jasot je zvuk, ktorý „prezrádza“, že chce navonok vyjadriť niečo, čo sa v hĺbke duše skrýva. Niečo, čo je tak ťažké vyjadriť slovami alebo vyjadriť nejakým iným spôsobom.

A ďalej sa pýta: „A komu viac patrí taký jasot ako nevyсловnému Bohu?“ Pri celom ľudskom úsilí, musíme s pokorou uznať, že naše myslenie, naše slová či iné vyjadrovacie schopnosti nie sú dostatočné, aby vyjadrili, čo prežíva duša, keď sa stretá s Bohom. A práve vyjadriť to, čo prežíva naše vnútro, vysloviť to, čo sa nedá vysloviť, je spojené s konštatovaním: Veď koho nemôžeš vysloviť, je nevyсловný. A keď ho nemôžeš vysloviť, a mlčať nesmieš, čo iné ti ostáva, iba jasať? Aby sa srdce radovalo bez slov a nesmiernu šírku radosti neobmedzovali slabiky: „Dobre mu spievajte s jasotom.“

Takže tu niekde sa dotýkame podstaty charizmy jazykov. Je to dar, ktorý sa ukrýva v hĺbke duše. Je to dar, ktorý prebúda k životu sám Boží Duch, ale človek má v sebe dispozíciu otvoriť

sa preň.

Pseudo-Chryzostom píše: „Modlitba je úctyhodná sprostredkovateľka pred Bohom. Rozveseľuje srdce a utiňuje jeho túžby. Keď hovorím o modlitbe, nemyslí, že sú to slová. To je túžba po Bohu, nevyсловná láska, ktorá pochádza od ľudí, ale má pôvod v Božej milosti. Aj apoštol o nej hovorí. My nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevyсловiteľnými vzdychmi.“ (Porov. Rim 8,26)

Dotýkame sa toho, čo hovoril sv. Augustín. Vysloviť nevyсловného sa dá len pod vplyvom Ducha, so vzdychaním, s vnútorným jasotom, ktorý sa rodí v hĺbke srdca. Ak Pán niekomu daruje takúto modlitbu, je to bohatstvo, ktoré má nesmiernu cenu, je to nebeský pokrm, ktorý nasycuje dušu. Kto ho ochutná, vzplanie večnou túžbou po Pánovi, akoby jeho dušu rozpaľoval najhorúcejší oheň lásky. Svedectvá obdarených potvrdzujú, že duša v tých chvíľach je rozpálená úžasnou láskou k Pánovi, a potvrdzuje sa to, čo hovorí Písmo, že človek je zvnútra budovaný Pánovou milosťou v prítomnosti Ducha.

Učiteľ duchovného života Izák Ninivský píše: „Keď Duch Svätý utvorí v človeku svoj domov, už sa nemôže prestať modliť, pretože ani Duch sa v ňom nikdy neprestáva modliť. Či spí, či bdie, modlitba nikdy neopúšťa jeho dušu. Kým je alebo pije, keď leží ponorený do sna, alebo naopak, ak pracuje, vôňa modlitby sa samovoľne vinie z jeho duše. Odteraz sa už nemodlí len v určenom čase, ale neustále.“

Ďalším úsilím, spoluprácou s milosťou, je možné charizmu zdokonaliť. Zvlášť, keď je podporovaná skromnosťou a pokorou. Ale to sa už dotýkame ovocia, ktoré neodmysliteľne patrí k

správnemu zúrodňovaniu pôdy srdca, do ktorej bola zasiata milosť. Ak Pán obdaril dušu týmto vnútorným vzdychaním, ak sa Duch prihovára v našom srdci, ak nás voviedol do svojej komnaty, aby sme mohli s Ním prežívať hlbokú dôvernosť, dáva nám vlastne priestor k tomu, aby sme následne mohli v malosti, v pokore vydať o ňom svedectvo. Pseudo-Chryzostom pokračuje: „Rozjasňuj ho svetlom spravodlivosti, vyzdobuj svoj dom dobrými skutkami ako ušľachtilým zlatým poťahom, a namiesto maľovky a ozdobných kameňov použi vieru a veľkodušnosť. A nad celú stavbu polož na dokončenie domu modlitbu ako strechu. Tak pripravíš Pánovi dokonalejší prýbýtok a prijmeš Pána, ako v skvelom kráľovskom paláci. A skrze jeho milosť budeš naozaj vlastniť jeho samého, ako obraz umiestnený v chráme svojej duše.“

Charizma jazykov je pečať Ducha. Je to obraz Ducha v chráme našej duše. Preto nás sv. Pavol povzbudzuje, aby sme dychtili po duchovných daroch. Nie pre istú výnimočnosť, nie pre určitú snahu pútať pozornosť na seba, ale predovšetkým preto, aby sme mohli v sebe odkrývať chrám, v ktorom je umiestnený obraz Božieho Ducha. Pri glosolálii myseľ obdarovaného nemá úžitku, ale duch áno. Sv. apoštol povzbudzuje: „Budem sa modliť duchom, budem sa modliť aj myseľou. Budem spievať duchom, budem spievať aj myseľou.“ (1 Kor 14,15) Chce teda povedať, že ak Pán niekoho obdaril týmto darom, nemalo by sa zabúdať, že sú tu aj ďalšie Bohom dané schopnosti, ktoré treba zapájať do služby Božiemu kráľovstvu. Ak ide o službu modlitby, najmä pri premodlievaní ťažších, zamotaných prípadov, charizma modlit-

by v jazykoch je veľmi potrebná a účinná.

Sú však aj chvíle, keď pri spoločnej modlitbe glosolália, charizma jazykov, môže byť pre niektorých ťažko prijateľná. Nielen, že jej nebudú rozumieť, ale ju budú považovať za nevhodnú, až bláznivú, a môžu sa nad ňou pohoršovať. V takýchto prípadoch je dôležité nevzdávať sa zodpovednosti za užívanie tohto daru, ale zároveň v múdrosti Božieho Ducha uplatniť taký spôsob jej prejavu, ktorý bude prijateľný pre okolie. Sv. Pavol o spoločných zhromaždeniach, kde sa predpokladá u viacerých neznalosť charizmy, zaujíma nasledné stanovisko: „Ďakujem Bohu, že hovorím jazykmi viac ako vy všetci; ale na zhromaždení radšej chcem povedať päť zrozumiteľných slov, aby som aj iných poučil.“ (1 Kor 14,18-19) Apoštol bdie nad tým, aby sa pomohlo ľuďom veci správne chápať a potom ich privádzať k otvoreniu sa pre Božie dary. Netajú ich pred nimi, práve naopak, ale zároveň si všíma úroveň zrelosti potenciálnych prijímateľov Božieho obdarenia. Nechce nevhodnou prezentáciou brániť Božiemu Duchu v jeho diele posväcovania i vystrojovania vykúpeného Božieho ľudu.

Postupne sa dostávame aj k tomu, že charizma jazykov má vážne dôsledky pre spoločenstvo. Ak som spomenul, že je nám daná na vnútorné budovanie, zároveň vieme, že Duch sa prihovára za nás v našej slabosti, lebo my ani sami dobre nevieme, za čo sa máme modliť ako treba. (Porov. Rim 8,26) Môžeme povedať, že charizma jazykov je darom Boha, ktorý nám vychádza v ústrety, aby sme mohli premodliť aj tie záležitosti, tie oblasti života, ktoré by sme inak neboli schopní vidieť, ani sa správne za ne modliť. Teda tí, ktorí sa sú-

kromne alebo spoločne modlia v charizme jazykov, dostávajú sa do zvláštneho ovplyvnenia Božím Duchom, pričom sa modlia za aktuálne potreby, ale neraz aj za veci, ktoré sú im neznáme. V charizme jazykov si modliaci často uvedomuje, ako ho Duch vyzýva k modlitbe a dáva mu príležitosť spolupracovať s Ním. Duch sa prihovára za potreby Božieho ľudu. Táto intenzívna, vnútorná spolupráca s Božím Duchom je pre kresťana vyznačením i cestou k posväcovaniu sa. V tejto súvislosti sa spomína, že v jazykoch sa modlili i niektorí svätci, ako napr. sv. František Xaverský alebo Ján Vianney.

Byť citlivý a vnímavý na výzvu Ducha a byť ochotný vstúpiť do modlitby, je to, o čo v tomto dare predovšetkým ide. Niekedy sa bezprostredne po modlitbe dozvieme, čo bolo predmetom modlitbového zápasu, inokedy až po čase, alebo sa to vôbec nedozvieme. Opäť sa vrátim k udalosti, ktorú som uviedol pri charizme poznania, ako som v noci dostal slovo poznania, že pre skupinu rekreatantov budem

mať bohoslužbu slova a prinesiem im sväté prijímanie. Na druhý deň mi jedna z účastníčok rodinného výletu povedala: „Okolo polnoci som veľmi silne cítila výzvu modliť sa za vašu službu medzi nami. Nejakú chvíľu som sa modlila v jazykoch, pokiaľ ma Duch povzbudzoval a potom sa všetko utišilo.“ V danej chvíli mi bolo jasné, ako Duch na jednom mieste pobáda modliť sa a potom zároveň na inom mieste oznamuje, čo treba urobiť.

Zaiste, to všetko sa spája s vierou, bez ktorej by nebolo možné ani sa dostatočne otvoriť voči Božiemu obdareniu a ani sa zúčastňovať v dostatočnej miere na spolupráci v diele Ducha. Pán Ježiš to vyjadruje svojim učeníkom jednoznačne: „A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyhánat' zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im.“ (Mk 16,17-18)

PETER BRODEK
foto: Vladimír Malík

PREKÁŽKY NA CESTE HĽADANIA POKOJA

Fragment prednášky O. Raniera Cantalamessu z medzinárodného stretnutia v Ríme (november 2001), organizovaného cez ICCRS v spolupráci s Pápežskou Radou pre laikov.

Sv. Pavol hovorí o kontraste medzi starým a novým človekom. Zdôrazňuje, že vedľa oslobodenia z hriechu sú potrebné ešte ďalšie dva iné druhy oslobodenia: oslobodenie od zákona (teda od legalizmu i litery) a od strachu. Stačí, ak si prečítame 6. a 8. kapitolu Listu Rimanom a zvlášť verš 8,1: „Teraz teda už niet odsúdenia pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi“.

Skúsenosť nás učí, že resentimenty, minulé žiaľ, nikdy neudelené v plnosti odpustenie, sú hlavnými i hlboko zakorenenými prekážkami k úplnému oslobodeniu i vnútornému pokoju. Osoba, nachádzajúca sa v takýchto okolnostiach, nemôže vojsť do plnej harmónie s Bo-

hom. Musíme pripomenúť, že narušené vzťahy, spôsobené minulými nedorozumeniami, hrubosťou, nedostatkom komunikácie medzi manželmi, medzi rodičmi i deťmi, medzi predstavými i i podriadenými, medzi členmi spoločenstva.

Sv. Augustín hovorí, že sme hlinenými nádobami, ktoré sa dajú ľahko poškodiť tým, že ich budeme udierať jednu o druhú. Zlé vzťahy, zvlášť s tými, s ktorými žijeme deň čo deň, sa môžu rozvinúť v neprekonateľné prekážky na ceste hľadania pokoja, ak ide o realizáciu možnosti modlitby alebo lásky, alebo ak ide o konanie čohokoľvek dobrého.

IMRICH DEGRO

MODLITE SA V KAŽDOM ČASE V DUCHU!

„Vo všetkých modlitbách a prosbách sa modlite v každom čase v Duchu!“

(Ef 6,18)

K uvedenému citátu z listu Efezanom by sme si tiež mohli všimnúť ôsmu kapitolu z listu Rimanom, ktorá sa venuje Duchu Svätému. Devätnásťkrát spomína tajomnú prítomnosť a pôsobenie Svätého Ducha v našom živote i živote modlitby. Vzhľadom na to, že Duch Svätý je začiatkom nového života, je aj začiatkom novej modlitby. Medzi dobrými skutkami, ktoré veriaci človek môže vykonať pre svoj rast v milosti, má modlitba tú jedinečnú vlastnosť, že je „užitočná na všetko“ (porov. 1 Tim 4,8); je nevyhnutným nástrojom pri úsilí o pokročenie vo všetkých čnostiach, ktoré nám Božie slovo vzápätí začne predkladať, aby sme ich uskutočňovali.

Modliť sa znamená uzobrať sa a ponoriť svoju dušu do Božej nekonečnosti. Modlitba je ako dych duše, oksyličovaný Božím Duchom. „Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba...“ (porov. Rim 8,26)

Pavol vyhlasuje, že Duch sa v nás modlí „nevysloviteľnými vzdychmi“ (a ak hovorí, že sa Duch „modlí“, akoby povedal, že „sa nám dáva modliť“). Keby sa nám podarilo objaviť, za čo a ako sa Duch v srdci veriaceho modlí, pochopili by sme samotné tajomstvo modlitby. Aspoň čiastočne ho môžeme odkrývať pri modlitbe „Otčenáš“. V tejto modlitbe môžeme mať istotu, že sa skutočne modlím s Ježišovým Duchom. Nejestvuje nijaká duchovná ani časná potreba, nijaký duševný stav, ktorý by v modlitbe Pána nenašiel priestor a nemohol sa v ňom premeniť na modlitbu.

„Otčenáš“ zdanlivo chýba to najdôležitejšie: Duch Svätý, preto sa v dávnych časoch niektoré kódexy snažili vyplniť túto medzeru a po prosbe o chlieb každodenný pripájali slová: „Nech na nás zostúpi Duch Svätý a očistí nás.“ Duch Svätý nie

je medzi vyprosovanými vecami jednoducho preto, lebo o ne prosí on sám. „Boh poslal do našich srdiec Ducha svojho Syna a on volá: „Abba, Otče!“ (Gal 4,6) „Otčenáš“ v nás teda vyslovuje Duch Svätý; bez neho je volanie „Abba!“ prázdne.

Páter Tardif spomína: „Zúčastnil som sa na jednom modlitbovom týždni o modlitbe. Viedol ho istý odborník v duchovnosti. Zvláštnymi technikami sa nás postupne a namáhavo snažil uviesť do modlitby, poučajúc nás, ako uvoľniť svoje telo, ako hlboko dýchať, ako oslobodiť svoj rozum a podobne. Na konci týždňa som bol chladnejší než predtým. Sústredil som sa na vonkajšiu techniku, a nie na oheň Ducha, ktorý jediný prichádza na pomoc našej slabosti a uschopňuje nás, aby sme sa modlili úplne novým spôsobom. Keď sa učenici priblížili k Ježišovi a poprosili ho, aby ich naučil modliť sa, nezačal kurzom techník uvoľnenia sa a dýchania, ale urobil, aby z jeho srdca vytrysklo volanie plné dôvery: „Otče!“ Je pravda, že aj techniky pomáhajú, ale nič nemôže nahradiť prvotné pôsobenie Ducha Svätého.“

Duch Svätý nás vedie v každom zápase, zvlášť v modlitbových zápasoch, keď bojujeme o spásu duší. V Duchu Svätom je vždy naporúdzí nejaké riešenie. Dnes vidíme viac než kedykoľvek predtým, ako osoby jednoduché a bez zvláštneho náboženského poučenia prežívajú hlboký život modlitby. Ti, čo boli veľkými hriešnikmi, stávajú sa hlboko spätí s Bohom. Nepochybne prežívame to, čo ohlasuje prorok Joel: „Potom vylejem svojho Ducha na každé telo...“ (Joel 3,1a). Nejde teda o množstvo slov, ale o akosť modlitby: modliť sa s vierou v milosrdnú lásku Ježišovho srdca v Duchu Svätom.

MIKULÁŠ F.

SPOLOČENSTVO SAMUEL

Vzniklo koncom roka 2001, čiže existuje už približne osem rokov. Bolo založené študentmi Gymnázia sv. Cyrila a Metoda v Nitre po evanjelizačnom kurze, vedenom vtedajším kaplánom Štefanom Bukovanom. Vzniklo a dodnes existuje z milosti a ľudskej túžby priblížiť sa k Bohu. Podobne ako mnohé iné spoločenstvá aj spoločenstvo Samuel stojí na niekoľkých pevných pilieroch. Každý týždeň sa stretáva na modlitbe chvál, po ktorej nasleduje štúdium sv. Písma, vyučovanie, zdieľanie a sem-tam aj drobné agapé. K samozrejmostiam patria aj spoločné aktivity, výlety či šport, no najmä služba. Tou je evanjelizácia mládeže, ktorú je v čase rozmanitých svetských prúdov potrebné privádzať späť k Pánovi. On jediný dokáže naplniť ich srdcia skutočným pokojom a radosťou.

V spoločenstve sa za tých osem rokov prestriedalo už viac ľudí, preto funguje na princípe interných a externých členov. Externí členovia sa zapájajú do spoločnej služby, ale pre vzdialenosť a iné dôvody sa nemôžu zúčastňovať spoločných modlitieb.

To, čo nám dáva možnosť zdieľať svoju vieru, teraz niekoľkí prezradia osobne.

Páter J. Ďurnek, SchP
(duchovný vodca)

So spoločenstvom Samuel som začal spolupracovať asi pred siedmimi rokmi. Potreboval som vtedy, aby mi niekto pomohol s duchovnými obnovami na našom Piaristickom gymnázii v Nitre. Počul som o tomto fungujúcom spoločenstve, tak som ich navštívil a ponúkol spoluprácu. Chcel som ich trochu spoznať, preto som sa s nimi začal modliť. A to bolo osudové! Pán nás dal na dlhý čas služby dohromady. Stal som sa interným členom spoločenstva a odvtedy sme spolu prešli mnohými obnovami, či už v Nitre alebo v Prievidzi, kde v tomto čase pôsobím ako riaditeľ Piaristickej spojenej školy. Práve v nej sa vďaka našej duchovnej spolupráci zrodila už asi desiatka nových spoločenstiev mladých ľudí. No Samuel pre mňa nie je len služba, ale predovšetkým priateľstvo a láska v Božom Duchu.

Michal Daniš (pastier spoločenstva)

Pre mňa osobne ide v spoločenstve predovšetkým o spoločné približovanie sa k Pánovi a vzájomnú pomoc. V spoločenstve môžem vždy načerpať nových síl, povzbudenia a mnoho Pánovej milosti. Čas s priateľmi, alebo lepšie povedané s bratmi a sestrami, je pre mňa veľmi obohacujúci. V prípade ťažkostí stoja pri mne vždy ľudia, ktorí vedia pomôcť, poradiť, vypočuť. V spoločenstve pôsobím už od samotného začiatku a som za to Bohu veľmi vďačný.

Evka Čurgalyová

Každý z nás potrebuje miesto, kde bude duchovne rásť. Ja som takéto miesto našla... Niet nikoho, komu by som verila viac ako svojim bratom a sestram. Učíme sa tu jeden od druhého a spoločenstvo je pre mňa veľkou pomocou, a zároveň spôsobom ako nasledovať Ježiša. Mám pri sebe ľudí, s ktorými môžem vždy rátať a ktorí vždy stoja pri mne, nech sa už deje čokoľvek. Kráčame spolu vo viere, plníme si úlohu, ktorú nám Boh zveril, najlepšie ako sa dá žiť skrze neho a pre neho, to je kľúčom nielen k môjmu osobnému rastu ale i k rastu celého spoločenstva.

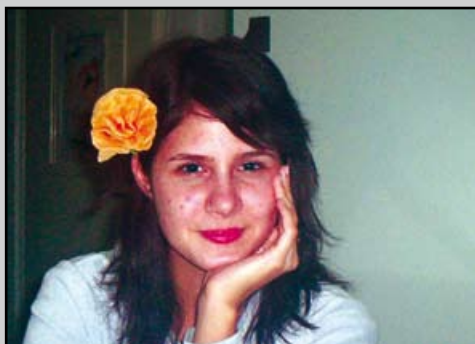
Štefan Murárik

Spoločenstvo Samuel sa stalo mojou najbližšou duchovnou rodinou pred viac ako dvoma rokmi. Od prvého okamihu si uvedomujem, ako veľmi veľa to pre mňa znamená.

V spoločenstve totiž nejde iba o duchovný rast, postupné dozrievanie vo viere, o plnenie Božej vôle, ale zároveň o konkrétny a osobný vzťah k Trojjedinému Bohu. Samuel pre mňa vytvára a chráni priestor, kde môžem nanovo budovať vzťahy dôvery a lásky.

Petra Muráriková (rod. Poliaková)

Keď som pred ôsmimi rokmi robila v triede “nábor“ na evanjelizačný kurz, netušila som, aké má Boh dlhodobé plány. Zo vzniknutého spoločenstva dvanástich študentov sme do súčasnosti ostali dvaja, prejdúc tak sitom Božích nárokov. V spoločenstve sa totiž učíme dávať Bohu prvé miesto v reálnom živote – a to je niekedy ťažké. Je to miesto rozvíjajúce dary, ktoré by inak mohli zostať zakopané. A pre mňa osobne je Samuel základňa prijatia, kde sa nemusím hrať na ideálnu. Je to veľmi oslobodzujúce.

Michal Paluch, SchP

Do spoločenstva ma pred ôsmimi rokmi prvýkrát pozvala Peťka. V tom čase som bol prvák na strednej, hrával som futbal a takéto stretko ma naozaj neoslovilo. Ale keďže som postupom času hľadal niečo viac, po pol roku som si povedal, že tam skúsím ísť ešte raz. A zostal som dodnes. Spoločenstvo mi pomohlo ísť hlbšie

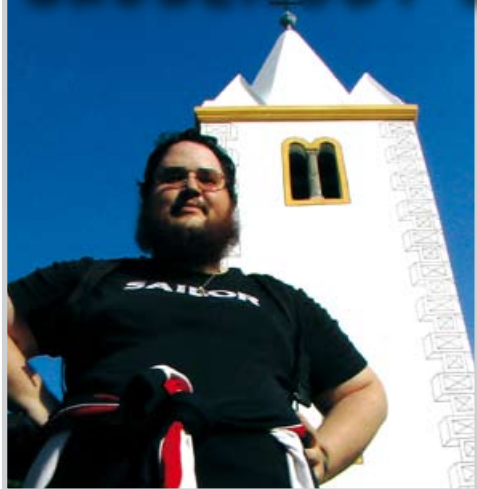
v duchovnom živote, rásť a zdieľať svoje prežívanie s druhými. Som veľmi vďačný, že som dostal takých ľudí okolo seba, s ktorými môžem hovoriť ďalším mladým o tom, že sa to oplatí, že je tu niečo viac. Stále viac si uvedomujem hodnotu priateľstva, ktoré má korene v osobnom vzťahu s Bohom.

text a foto: Spoločenstvo Samuel

SKÚSEŇ S OKULTIZMOM

Od svojich trinástich rokov som sa začal zaoberať okultizmom. Bola to doba boomu východných náboženstiev u nás a mne sa vždy zatajil dych, keď som počul slovo Tibet. Venoval som sa sedem rokov dielam Františka Bardona, z ktorých mi učaroval zvlášť „Kľúč k Pravej Kabale“. Mala to byť náuka zasvätencom, ktorí pomáhajú trpiacemu ľudstvu tým, že uvoľňujú Božské iskry z hmoty do vyšších svetov.

Potom som mal obdobie relatívneho pokoja. Boh sa o mňa staral ako o oko v hlave, nenechal nikdy, aby sa mi niečo zlé kedy stalo. Keď som bol malý, dosť som miništroval a tiež tú kabalu som nebral ako odklon od Boha. Ten mal iba prísť. Vo vyšších ročníkoch konzervatória som začal čítať knihy dalailámu a v roku 2001 som úplne podľahol vízií, že som predurčený na to, aby som pomocou budhizmu privádzal ľudí k pravde. To sa ešte vystupňovalo, keď som si začal s hnutím Diamantovej Cesty tibetského budhizmu. Meditácie som robil skoro stále. Začal som byť agresívny voči rodičom, považujúc iba cestu budhizmu za správnu. Začal som mať problémy s normálnou bežnou komunikáciou, začal som sa strašne báť, mal som návaly strachu. Bol som na akciách vedenými lámami a začal som sa vážne zaujímať o vstup do tibetského kláštora.

Potom mi jeden kamarát povedal o ceste budhizmu nazývanej dzogchen.

Vedome som začal praktizovať túto diablovú cestu. Obetoval som svoje telo démonom, že vraj na prekonanie strachu z nich. Kúpil som si veľký bubon, s ktorým som robil rôzne meditačné techniky a úplne som sa odťahol z normálneho bežného života. Raz týždenne sme sa stretávali u nás v Bratislave so staršími kolegami. Démoni boli rozčlenení do škorpiónov a hadov, presne ako démoni v kresťanstve, čo som nevedel.

Dávali sme sa do foriem hrôzostrašných božstiev a hovorili sme si, že je to potenciál našej mysle. Stále som si myslel, že je to dobre. Keď mama išla do kostola, občas som s ňou zašiel tiež, aby nič nehovorila, ale zvlášť pri prijímaní som mal hlavu plnú hlasov, ktoré doslova hovorili, že vyvražia všetkých kresťanov, a že ako nádherné by bolo zabiť toto dieťa. Osobne som sa týchto hlasov desil a počul som ich vždy, keď išlo okolo nejaké dieťa, nejaký mladý človek. Nevedel som pochopiť, kde sa tieto hlasy vo mne berú, lebo som stále vyznával „súciť“ k druhým „cítiacim bytostiam“. Potom som si prečítal v jednej knihe, že to sú zostatky našich predchádzajúcich činov, ktoré sa dostávajú na povrch. Keď som meditoval alebo pracoval s myšliou, dali pokoj, len keď som bol medzi ľuďmi, tak mi stále radili, ako komu ublížiť. Snažil som sa ich zbaviť, ale nešlo to.

Potom som bol s matkou na púti v Ríme, kde som sa ešte považoval za budhistu. A stalo sa niečo zvláštne. Bol som kresťanským Rímom uchvátený. Začal som čítať Bibliu a považoval som Ježiša za Boha. Ale po návšteve jedného liečiteľa, ktorého pozvali rodičia a ktorý chcel odkúpiť kus susedovej záhrady, začal som sa mu zverovať s myšlienkou, že budhizmus je nefunkčný a kresťanstvo je veľmi dobré. On sa na mňa pozrel a vravel, že nemám ani potuchy, o čom hovorím. Rozhovor sa skončil tak, že ma presvedčil, že budhizmus je ďaleko lepší než kresťanstvo. Tak som zase spadol do dzogchenu. Začal som odriekavať mantry a predstavovať si rôzne hrôzostrašné božstvá, ako ma požierajú.

Potom som v septembri 2004 ochorel tak, že horúčka nešla zraziť ničím. Mal som viac než 40 stupňov Celzia. Vtom som v sebe počul hlas: „Tak už pôjdeš k nám, máš tu miesto.“ A uvidel som diabla. Začal som Pána Ježiša prosiť o ochranu. Možno z horúčky alebo blúznenia zrazu som pred sebou uvidel anjela. Veľmi svetlého anjela, ako mu vychádzal prúd svetla z úst a porážajúceho satana. Keď ho na chvíľu zahnal, povedal mi anjel: „Som Michal, jeden zo siedmich, ktorí stoja pred Pánom a ty sa buď obrátiš alebo zomrieš!“ V tom okamžiku som sa uvidel. Všetko, ako som uveril diablovej a ako ma má vo svojej moci. Chcel som od neho preč, a tak som odpovedal anjelovi, že chcem byť zase Božím majetkom. Začal som plakať a posielal som Bohu svoju ľútosť a pevné rozhodnutie, že viac už diabla nechcem, že chcem byť s Bohom. Milovať Ho ako predtým. Vtom sa zjavil diabol a povedal, že má na mňa nárok, ale ten mocný anjel opäť otvoril ústa a tentoraz zničujúcim papskom ho zahnal.

Diabol sa okolo mňa potľkal, budil ma presne o tretej v noci hrôzostrašnými smami, ktoré ustali

po svätej spovedi. Od tej doby trvala moja rekonvalescencia dobrých sedem mesiacov, než som sa ho ako tak zbavil (apríl 2005). Vyhodil som všetky okultné knihy, ale nebyť modlitby k archanjelovi Michalovi a modlitby aspoň desiatka ruženca denne, medaily svätého Benedikta a modlitby svätého Benedikta, tak by som sa nezbavil všetkých diablových nástrah. Uvedomil som si, že Boh ma vždy chránil a nikdy nedovolil, aby sa mi kedy čo horšieho prihodilo. Obhájil som bakalársku prácu na Vysokej škole múzických umení a doma sa vrátilo všetko do starých koľají. Milujem Boha za to, čo so mnou urobil.

Bez Boha by som to nikdy nedokázal a neviem si predstaviť, ako som sa mohol tak beztriestne rúhať. Boh však vo svojej vševládúcnosti vždy vedel, ako to dopadne a bral ma ako nedospelé dieťa. Je to ale strašné, koľko krásnych a nádher-

ných ľudí, ľudských duší je zvädzaných vidinou nadprirodzených síl, nevediac, že je to diaľnica do pekla. Chcel by som ešte pripomenúť, že deň môjho uzdravenia sa kryje s dňom, kedy za mňa bola slúžená svätá omša v Lurdoch. Je to určite viac než len zhoda náhod.

Pokiaľ sa týka mojich skúseností s démonmi, tak som videl na vlastné oči, ako sa niektorých lámov zmocňujú démoni a oni potom vedia mnoho vecí, napríklad čo sa kde deje alebo kto k nám prichádza (démoni vždy vedia iba to, čo sa práve deje, alebo už stalo, alebo sa dá vypozerovať z chovania ľudí. Nečítajú myšlienky ale vidia to na človeku, lebo satan je tiež „čistý duch“ - Evagrius Pontský, otec Cirkvi). Videl som ako lámom svietia tváre a sedia ako prikovaní, takže s nimi nikto nevie pohnúť (viď diela exorcistu Gabriela Amortha).

Končím slovami Jána Evanjelistu: „Dietky, chráňte sa modiel, tých duchovných i fyzických!“

STANISLAV MACÁK, Bratislava
foto: autor

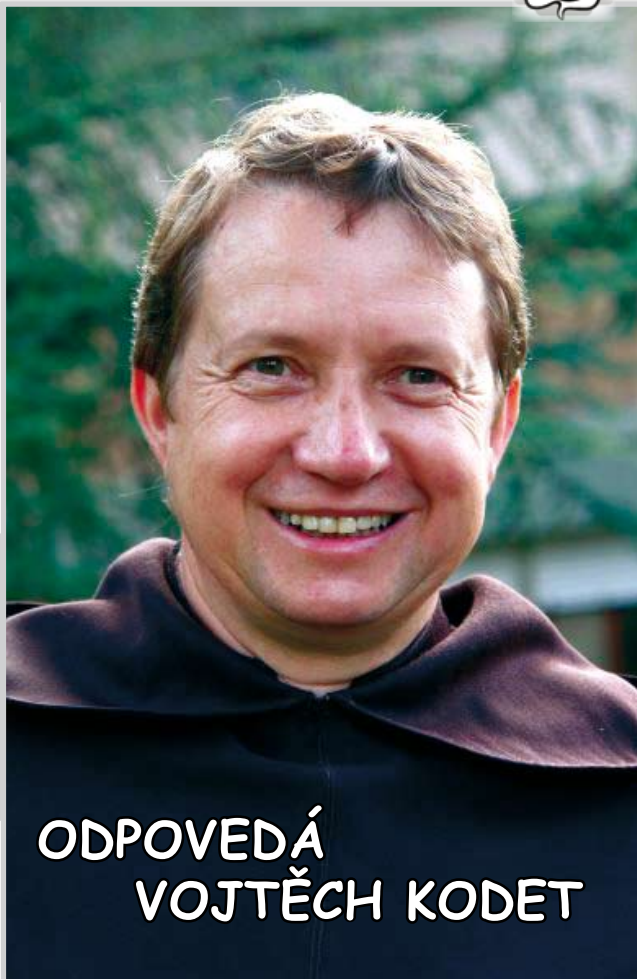

Prosím o vysvetlenie, čo má robiť ten, kto je prekliaty inou osobou, aby všetky následky boli odstránené?

Keď je človek v milosti Božej, tak prekliatie na neho nepôsobí, pokiaľ to nie je prekliatie od tých najbližších v rodine. Tam to prekliatie, bohužiaľ môže pôsobiť. Pretože ide po línii krvi a príbuzenských vzťahov. V takom prípade treba, aby sa nad vami niekto pomodlil a v moci Božej to prekliatie zrušil veľmi jednoduchou modlitbou. A Pán Boh tú modlitbu počuje a to prekliatie zruší. Z vašej strany treba reagovať, ako nás učil Ježiš, keď vás niekto preklína, tak mu žehnajte. To je najväčšia ochrana, tým vyrazíte zbraň Božiemu nepriateľovi z rúk.

Prosím o výklad textu 1 KOR 14,27-28: „Ak niekto hovorí jazykmi, nech hovoria dvaja alebo nanajvýš traja, jeden po druhom, a jeden nech vysvetľuje. Ale ak by nemal kto vysvetľovať, nech mlčí na zhromaždení, nech hovorí sebe a Bohu.“ Znamená to, že ak v spoločenstve nemá nikto dar výkladu, nemá sa modliť v jazykoch?

Dar jazykov má dve podoby, je to dar v zmysle charizmy, o ktorej hovorí apoštol Pavol, charizma, ktorú my máme pre dobro druhých, a tam platí, že keď má niekto tento dar jazykov, znamená to, že hovorí spoločenstvu slovo v jazykoch a iný ho prekladá. Tento dar je pomerne vzácny. Potom je druhý dar, ktorý slúži k budovaniu môjho duchovného života a to je dar jazykov, ktorý je pre moju potrebu. A tento dar je veľmi rozšírený medzi charizmatikmi. Duch nám dáva hovoriť rečou, ktorej nerozumieme. Môžeme ho používať pri modlitbe polohlasne, nie je určený na prekladanie, to je medzi nami a Bohom, môžeme sa modliť aj šeptom. V prostredí, kde nie sú na ten dar zvyknutí, sa tak nemodlíme, môžeme sa modliť ním len v duchu, aby sme nepohoršovali tých, ktorí nie sú zvyknutí na tú modlitbu. Stalo sa mi, že som sa modlil nad jednou chorou osobou. Ona povedala: “Oťče, vy ste prosili o príhovor Jána Pavla II..“ Ja som tvrdil,

ODPOVEDÁ VOJTĚCH KODET

že nie. Ale ona povedala, že rozumela daru jazykov, v ktorom som sa modlil a bola to nejaká staroangličtina, zabudnutý anglický jazyk a ona bola odborníčka na tento jazyk. To bolo pozoruhodné. A ešte jedna pekná skúsenosť s darom jazykov, v dobe, kedy som sa modlil ako exorcista, mnohokrát som cítil, že sa mám modliť v jazykoch. A stalo sa mi, že som sa modlil nad posadnutým, démon mi odpovedal, ja som nerozumel, čo hovorím, ani čo on odpovedá, vedel som, že sa mám modliť, a tak som sa modlil a on musel odísť. To sa mi páčilo, že Duch Svätý hovorí slová, ktorými sa ja modlím proti zlu v tom človeku. Boh má veľké možnosti, len si musíme zachovať detské srdce.

Môže sa zážitok stretnutia s Duchom Svätým prerušiť, ak sa človek pohne alebo niečo urobí? A ako sa dá naviazať na túto skúsenosť, aby sme opäť zakúsili Ducha Svätého?

Duch Svätý je duch, pôsobí v našom živote a väčšinu jeho pôsobenia vôbec nepocitujeme. Niekedy sa ale stane, že to pocítíme. V emóciách, v tele, je to skôr výnimočné, lebo nás Pán Boh tak rozmaznáva. Ale má to jedno veľké úskalie, že si človek stotožní pôsobenie Ducha Svätého s týmto zážitkom. A potom si bude chcieť ten zážitok navodiť. Zažil som to v jednom spoločenstve a to je desivá vec. Keď začneme vyrábať prítomnosť Ducha Svätého tým, že začneme tancovať, zdvíhať ruky, spievať, mne to skôr pripomína ten text z Písma, ako Bálovi proroci poskakovali okolo obety a zasadzovali si rany, aby svojho boha zmobilizovali a Eliáš tam bol a posmieval sa im: „Ešte kričte, ešte hlasnejšie, možno nepočuje, možno si práve odskočil, tak ešte kričte.“ A my musíme vedieť, že s Pánom Bohom to tak nejde. On je zvrchovaný a dáva kedy chce a čo chce. Ak

sa rozhodol nám dať milosť takým pociteľným spôsobom, tak nám ju dá, ak pri tom pohnem rukou inak než som chcel, to nevadí. Ak nejaký zážitok zmizne preto, že som sa pohlol, tak to asi s Pánom Bohom veľa spoločného nemalo. Ba dokonca je dôležité, aby sme od týchto prežitkov mali vnútornú slobodu a nelipli na nich. Svätá Terézia píše, že keby mal človek vrcholné zjavenie a prežíval mystické spojenie v kontemplatívnej modlitbe a v tej chvíli príde chudák, ktorý potrebuje pomoc, tak je v Božej vôli ujať sa toho chudáka.

...povedz, ako je to s láskou, Pane?

Prichádza náhle a nečakane.

**Jeden ju vyháňa, druhý chce s ňou žiť,
no nedá sa ani jednému zabrániť.**

Trpezlivo čaká pred dvermi.

Často býva na smrť chorá, ver mi!

Vtedy stačí len pootočiť v zámke kľúč.

Len nedovoľ jej odísť, s ňou sa nerozlúč.

Ona chápacá, citlivá a nežná,

no vie i bojovať a nikdy sa nevzdá.

**Bije sa zakaždým až do posledných chvíľ
aj keď ty dávno si ju zatratil.**

Neviem, čo je na tom pravdy, Pane,

vraj často máva oči uplakané.

Ak je to tak, potom nechcem ju znáť,

Nikdy viac nechcem milovať.

Len nestrácaj odvahu, nestrácaj nádej!

Či chceš, či nechceš, ona si ťa nájde.

**Aj keď už toľkokrát sklamal si sa v nej,
neboj sa, dočkáš sa ozajstnej.**

EVKA KOPRDOVÁ

RANNÁ ŽENSKÁ MODLITBA

Drahý Bože, zatiaľ je to dobre. Ešte som nič neminula, nehnevala som sa, nestratila kontrolu nad sebou, nebola som egoistická, nikomu som nezávidela. Nebedákala som, nešťožovala sa ani nenadávala. Nezejdla som ani kúsok čokolády. Nebola som vyberať z bankomatu ani som nedostala do mínusu svoj účet.

Ale o niekoľko minút vstanem z postele a potom budem určite potrebovať tvoju pomoc...

Sedí babka na lavičke v parku a modlí sa: „Bože, ja som zas nejaká nevyšla s dôchodkom. Nemohol by si mi poslať nejaké peniaze?“

Okolo ide mladý muž, počuje babku, pristúpi k nej a podá jej stovku: „Tu máte, babka, niečo si kúpte a zabudnite na tie povery o Bohu!“

Keď odíde, babka zdvihne oči k nebu: „Ďakujem ti, Bože, že si mi tú stovku poslal aj cez takého neznaboha.“

CESTOVNÝ LÍSTOK DO NEBA

Odchod: Každú hodinu
Príchod: Kedy Boh chce

CENY MIESTENIEK

1. trieda - rýchlik:
nevinnosť, mučeníctvo, stav rehoľný.

2. trieda - priamy vlak:
pokánie, dôvera v Boha, dobré skutky.

3. trieda - osobný vlak:
zachovávanie DESATORA,
svedomité plnenie povinností.

4. trieda - nákladný vlak:
obrátenie na smrteľnej posteli
(!!!POZOR!!! - chodí veľmi zriedka).

Dôležité upozornenia

- o Každý cestovný lístok musí mať pečiatku posväcujúcej milosti.
- o Spiatočné cestovné lístky sa nevydávajú.
- o Zábavné vlaky sa zásadne nevypravujú.
- o Deti, ktoré sú maloleté, cestovný lístok neplatia - vyžaduje sa krstný list.
- o Cestujúci so sebou neberú inú batožinu, okrem dobrých skutkov. Inak by došlo k zbytočnému zdržiavaniu v predposlednej stanici - v očistci.
- o Za jazdy je možné prestúpiť z nižšej triedy do vyššej, avšak do nižšej triedy prestúpiť je v živote veľmi nebezpečné.

Páter James Mariakumar

a jeho tím opät'
na Slovensku

11. - 16. máj - Bratislava Ružinov

info: Vdp. Augustín Slaninka CM
+421 2 43420042

17. - 23. máj - Senec

info: Vdp. Milan Blaho
+421 2 45923377

24. - 30. máj - Levice - Rybníky

info: Vdp. Marián Libič
+421 36 6316216

31. máj - 6. jún - Lazany

info: Vdp. Jozef Poláček
+421 46 5485300

7. - 13. jún - Banská Bystrica

info: Vdp. Andrej Karcági
+421 48 4132815

14. - 20. jún - Zvolen

info: Vdp. Juraj Mojžiš
+421 45 5363022

21. - 27. jún - Košice

info: Vdp. Henrich Grejták
+421 55 5763042

28. jún - 4. júl - Gréckokat. f. ú. Bardejov

info: Vdp. Igor Čikoš
+421 54 4722013

6. - 11. júl - Oravská Lesná

info: Vdp. Miloš Labaš
+421 43 5593114

Ďalšie informácie:

www.jas-zv.sk
+421 45 533 0962

Odborné semináre

Páter ELIAS VELLA, OFM conv

VNÚTORNÉ UZDRAVENIE 2.-6.7.2009

BLAHOSLAVENSTVÁ 8.-12.7.2009

Účelové zariadenie Slovenskej

technickej univerzity GABČÍKOVO

Informácie na tel.čísle: 0905 335 854

XVI. KATOLÍCKA CHARIZMATICKÁ KONFERENCIA

obnovy a evanjelizácie
v Duchu Svätom

„**HORIACE SRDCE**“

Trnava

Mestská športová hala Slávia

28. až 30. august 2009

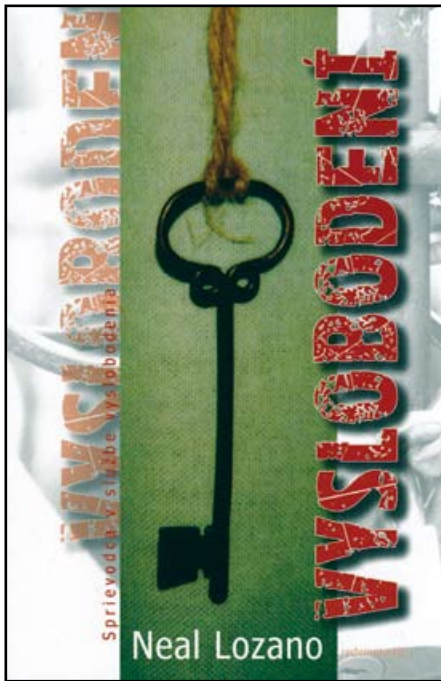
www.jas-zv.sk +421 (0)45 533 0962

Nitra, 24. október 2009, Kostol sv. Gorazda na Klokočine

oblastné stretnutie spoločenských a sympatizantov

Obnovy v Duchu Svätom

Prednáša: **Vdp. Anton Gubala**, informácie na tel. čísle: 0907 407 050

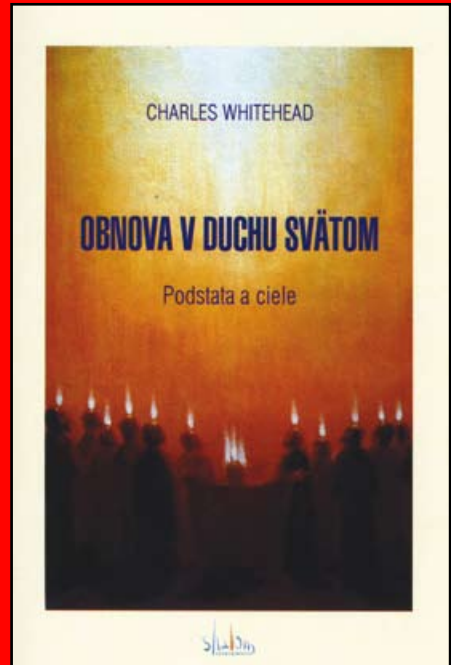
OBNOVA V DUCHU SVÄTOM

Charles Whitehead je výraznou osobnosťou Katolíckej charizmatickej obnovy. Bol dlhoročným prezidentom IC-CRS.

Vo svojej príručke vysvetľuje a približuje, čo je Katolícka charizmatická obnova a tiež čo nie je.

Odpovedá na rôzne otázky: Aké sú ciele a vízie Obnovy. Kde sa nachádza Obnova v súčasnosti...

Vydavateľstvo Shalom – 2008

VYSLOBODENÍ

Zápasíte neustále s tými istými hriechmi? Strácate nádej pri hľadaní slobody, hoci sa o ňu veľmi usilujete? Kniha „Vyslobodení“ vám pomôže rozpoznať a zatvoriť dvere, ktoré ste otvorili zlému vplyvu a diablovým stratégiám.

Táto kniha plná nádeje vás bude viesť k slobode. Sústreďí vás na Boha a jeho pôsobenie v živote veriaceho – a nie na zastrašujúce aspekty zlých duchov.

Obsahuje aj praktické poučenie, ako sa modliť za vyslobodenie iných ľudí.

Redemptoristi -Slovo medzi nami- 2009

CHARIKNIŽNICA

2/2009

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou alebo na telefónnom čísle: 0911 958 334